

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zala Megyei Bíróság (Republika Węgierska) w dniu 29 czerwca 2006 r. — KÖGÁZ Rt., E-ON IS Hungary Kft., E-ON DÉDÁSZ Rt., Schneider Electric Hungária Rt., TESCO Áruházak Rt., OTP Garancia Biztosító Rt., OTP Bank Rt., ERSTE Bank Hungary Rt i Vodafon Magyarország Mobil Távközlési Rt. przeciwko Zala Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetője

(Sprawa C-283/06)

(2006/C 212/38)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Zala Megyei Bíróság.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KÖGÁZ Rt., E-ON IS Hungary Kft., E-ON DÉDÁSZ Rt., Schneider Electric Hungária Rt., TESCO Áruházak Rt., OTP Garancia Biztosító Rt., OTP Bank Rt., ERSTE Bank Hungary Rt i Vodafon Magyarország Mobil Távközlési Rt.

Strona pozwana: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetője.

Pytania prejudycjalne

1) Czy rozdział 4 pkt 3 lit. a) załącznika X do „aktu przystąpienia” (Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej⁽¹⁾), który stanowi, że „Węgry mogą stosować, do 31 grudnia 2007 roku włącznie, obniżenie należnych podatków lokalnych dla przedsiębiorców [czytaj podatków od działalności gospodarczej] do 2 % przychodów netto, przyznawanych przez samorządy terytorialne w ograniczonym czasie na podstawie artykułów 6 i 7 ustawy C z 1990 roku w sprawie podatków lokalnych [...]”, należy interpretować w ten sposób, że:

- chodzi o wyjątek o charakterze przejściowym, który umożliwia Węgrom utrzymanie podatku od działalności gospodarczej, lub też
- że akt przystąpienia, przewidując możliwość dalszego stosowania obniżenia w podatku od działalności gospodarczej, przyznał Węgrom (przejściowe) prawo do

dalszego stosowania podatku o charakterze podatku od działalności gospodarczej?

2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, tutejszy sąd kieruje ponadto następujące pytanie:

W świetle prawidłowej wykładni szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽²⁾ na podstawie jakich kryteriów uznaje się, iż dany podatek nie ma charakteru podatku obrotowego w rozumieniu art. 33 szóstej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 236, str. 846.

⁽²⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-286/06)

(2006/C 212/39)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæke y R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że poprzez odmowę uznania kwalifikacji zawodowych inżynierów uzyskanych we Włoszech oraz uzależnienie dopuszczenia inżynierów posiadających kwalifikacje zawodowe uzyskane w innym państwie członkowskim udziału w wewnętrznym postępowaniu awansowym w służbie cywilnej od akademickiego uznania tych kwalifikacji Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy dyrektywy Rady nr 89/48/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata⁽¹⁾, a w szczególności na mocy jej art. 3.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Do Komisji wpłynęły liczne doniesienia dotyczące nieuwzględnienia przez właściwe organy hiszpańskie wniosków o uznanie kwalifikacji zawodowych inżyniera uzyskanych we Włoszech, a złożonych w celu wykonywania w Hiszpanii zawodu inżyniera drogowego i wodnego.

Zgodnie z art. 3 dyrektywy nr 89/48/EWG właściwe organy hiszpańskie powinny zezwolić na podjęcie lub wykonywanie zawodu regulowanego każdemu obywatelowi państwa członkowskiego, który posiada dyplom wymagany w celu podjęcia lub wykonywania tego zawodu w innym państwie członkowskim. Z faktów przedstawionych przez Komisję wynika, że:

- 1) zawód inżyniera drogowego i wodnego jest w Hiszpanii „zawodem regulowanym”;
- 2) wnioskodawcy są obywatelami państwa członkowskiego
- 3) dyplomem wymaganym we Włoszech w celu wykonywania zawodu inżyniera jest „Diploma de Laurea in Ingegneria Civile” łącznie z „Abilitazione all’esercizio della professione di ingegnere”. Wnioskodawcy posiadają oba dyplomy, a zatem są uprawnieni do wykonywania zawodu inżyniera we Włoszech i
- 4) „zestaw dyplomów”, jaki tworzy „Laurea in Ingegneria Civile” i „Abilitazione all’esercizio della professione di ingegnere” odpowiada definicji „dyplomu” zawartej w art. 1 lit. a) dyrektywy.

W konsekwencji organy hiszpańskie obowiązane były zezwolić wnioskodawcom na podjęcie i wykonywanie zawodu inżyniera drogowego i wodnego. Odmawiając tego, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy.

Z faktów przedstawionych przez Komisję wynika także, że kiedy dla celów udziału w wewnętrznym postępowaniu awansowym w administracji publicznej wymagane jest posiadanie dyplomu inżyniera, a dyplom został wydany za granicą, organy hiszpańskie uzależniają dopuszczenie do udziału w takim postępowaniu od „homologacji” tych dyplomów, to jest uznania ich równoważności akademickiej z dyplomem hiszpańskim. Wymóg taki utrudnia awans wewnętrznym, a zatem i wykonywanie zawodu inżyniera, obywatelom państw członkowskich, którzy uzyskali dyplom zawodowy wymagany w innym państwie członkowskim, a tym samym jest sprzeczny z art. 3 dyrektywy.

(¹) Dz.U.1989 L 19 str. 16

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-297/06)

(2006/C 212/40)

Język postępowania: grecki

Stron

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Tserepa-Lacombe i I. Khatzigiannis, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania przyszczy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (¹), a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/85 upłynął w dniu 30 czerwca 2004 r.

(¹) Dz.U. L 306, 22.11.2003, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-299/06)

(2006/C 212/41)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G.Zavvos i N.Yerrell)

Strona pozwana: Republika Grecka